

Rány vzniklé kousnutím

Rány vzniklé kousnutím můžou být způsobeny zvířetem nebo člověkem.

Rány po kousnutí vypadají jako dva obloukovité výrony v podkoží. V ráně můžeme identifikovat otisky zubů různě dlouhou dobu – u mužů přibližně do 3 hodin, u žen až do 14 hodin. Identifikace otisku zubů se využívá při identifikaci pachatele, hlavně pokud se jedná o abnormální otisk. Otisk řezáku má tvar obdélníku, otisk špičáku trojúhelníku a stolička má tvar čtverce. Při silném stisku může dojít k prokousnutí kůže s následným krvácením. V některých případech dochází k ukousnutí částí těla, nejčastěji se jedná o nos, prsní bradavky, prsty a ušní lalůček.

Rány způsobené kousnutím se špatně hojí a může docházet ke vzniku nekróz a vředů.

Pokousání zvířetem

Kousnutí zvířetem je poměrně časté. Nejčastější jsou rány způsobené kousnutím psem, koněm a vepřem.

K pokousání může dojít po smrti člověka nebo zaživa. Zvířata okusují zemřelé tělo hlavně v místech krvácení. Nejdříve dochází k ožírání mrtvoly na měkkých tkáních a akrálních částech těla (uši, nos, prsty). Na posmrtném okousávání těla se podílí hlavně hlodavci, psi a lišky. Někdy dochází i k ukousnutí části těla a odtažení do vzdálených míst. Na kůži zemřelého můžeme najít oděrky a známky kousání a drápání. Je nutné rozlišit, zda pozorované rány vznikly zaživa či až posmrtně.

Pokousání psem

Při **pokousání psem** bývají postiženy hlavně dolní končetiny, ruce a u dětí obličej. Špičáky psa můžou způsobit poměrně hluboké rány, které připomínají rány bodné. Smrtelné poranění může hrozit například u ran, které se nachází v oblasti krčních tepen. Nebezpečné je také zanesení infekce do rány a možný přenos vztekliny. Minimum ran má hnisavé komplikace, základem je včasná dezinfekce rány. Teoreticky je možná vražda kousnutím v případě poštvení bojového plemena na oběť. Sebevraždy se nevyskytují. Rány způsobené psy bývají kontaminovány zástupci rodů: *Staphylococcus*, *Streptococcus*, *Proteus*, *Klebsiella*, *Haemophilus*, *Enterobacter*, *Bacteroides*, *Blastomyces* a dalšími.

Pokousání psem

Uštknutí zmijí

Zmije obecná je jediný jedovatý had v České republice. Ke kousnutí dochází většinou náhodně při návštěvě lesa, ročně jsou desítky případů. V místě poranění nacházíme většinou dvě bodné ranky, jejich vzdálenost závisí na velikosti hada. Stává se také, že se zmije nezakousne úplně a na kůži zůstane jen jedna ranka. Každé kousnutí neznamená intoxikaci. Jed obsahuje hlavně látky s vazodilatačním účinkem a hemoraginy, které ničí cévní stěnu a zvyšující permeabilitu kapilár. V místě poranění se velmi rychle objevuje otok a kůže modrá. Mezi první příznaky intoxikace patří nevolnost, zvracení, bolest břicha, žízeň, zvýšená teplota a pocení. Následně dochází ke zduření regionálních lymfatických uzlin. Hlavním problémem intoxikace je pokles krevního tlaku, anafylaktický šok a cirkulační kolaps. Terapie antisérem je indikována pouze v případě systémových projevů intoxikace.

Zmije obecná

Pokousání koněm

Při **kousnutí koněm** dochází k hlubokému pohmoždění tkáně a v místě poranění pozorujeme velké krevní výrony. Může docházet i ke zlomeninám kostí. Nejčastěji je postižena horní končetina a rameno. Tato poranění patří mezi ne tak častá, zato však závažná, vzhledem k velikosti a hmotnosti koně. Mezi další úrazy patří pády z koně, kdy dochází k zlomeninám převážně končetin, k poraněním hlavy a krku, poraněním páteře a míchy, kontuzi hrudníku a k poraněním břicha.

Pokousání hadem

Pokousání hlodavcem

Hlodavci způsobují drobné krvácivé ranky, do kterých je často zanesena infekce. Často se s nimi setkáváme v případě pokousání domácím mazlíčkem (křeček, králík, morče, pískomil, potkan).

Pokousání dalšími zvířaty

Štíky způsobují podobné rány jako při pokousání hlodavcem, nejčastěji jsou postiženi rybáři a plavci. V zoologických zahradách a cirkusech může dojít k pokousání exotickými zvířaty, příkladem je tygr a lev. V případě takto velkých zvířat může dojít k ukousnutí končetin. V USA dochází k pokousání hladovými mývaly, kteří můžou zároveň přenášet vzteklinu.

Pokousání člověkem

Pokousání člověkem není v dnešní době příliš časté, pozorujeme ho převážně při rvačkách (hlavně u opilých osob), při znásilnění, při sexuálních excesech nebo při sebepoškozování, kdy si daná osoba ukousne poslední článek prstu. Při znásilnění pozorujeme kousnutí na břicho, na vnitřní straně stehů a na prsou.

V některých případech je pachatel pokousán bránicí obětí, což může být jeden z klíčových důkazů při identifikaci pachatele. Útočník je nejčastěji pokousán v oblasti brady, nosu, prstů a paží. Zároveň můžeme pozorovat poškrábání a oděrky na kůži pachatele. V některých případech se také pachatel snaží o zohydření oběti, příčinou může být žárlivost.

Nejčastěji ale vzniká poranění kousnutím zcela náhodně.

Odkazy

Související články

- Smrt
- Lékař jako znalec
- intoxikace

Použitá literatura

- ŠTEFAN, Jiří a Jiří HLADÍK, et al. *Soudní lékařství a jeho moderní trendy*. 1. vydání. Praha : Grada, 2012. ISBN 978-80-247-3594-8.